

1. ANO zachování míru a vystoupení ČR z NATO

Co je vlastně napsáno ve smlouvě NATO:

podle čl. 1. zakládací „Washingtonské smlouvy“ smluvní strany se zavazují:

- urovnávat veškeré mezinárodní spory, jichž mohou být účastny, mírovými prostředky a
- zdržet se ve svých mezinárodních vztazích hrozby silou nebo použití síly jakýmkoliv způsobem neslučitelným s cíli OSN (srovnejme se současnou politikou USA a NATO na zastrašování a „zadržování“ Ruska na jeho vlastním území);

Podle čl. 5 uvedené smlouvy se smluvní strany dohodly, že dojde-li k ozbrojenému útoku, každá ze smluvních stran pomůže takovou akci, jakou bude považovat za nutnou. (Může se takto ovšem omezit třeba jen na zaslání protestní nóty apod. Vojenská pomoc tedy není vůbec jistá ani bezpodmínečná).

Podle čl. 13 této smlouvy po dvaceti letech platnosti smlouvy může kterákoli smluvní strana odstoupit od smlouvy rok poté, co podá oznámení o odstoupení vládě Spojených států amerických, která vyrozumí vlády ostatních smluvních stran. (ČR vstoupila do NATO 12. 3. 1999, k uvedenému dni v r. 2019 dovrší oněch 20 let).

Druhý způsob možného vystoupení z NATO tkví ve faktickém zpochybnění samotné smlouvy, neboť nejsou absolutně dodržovány základní principy, na nichž je NATO údajně postaveno. Veškerá agenda této organizace je v naprostém rozporu se zakládací smlouvou NATO, je v rozporu s cíli a zásadami charty OSN, s principy zakládajícího dokumentu Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě a také s naší Ústavou.

Z dosavadní praxe je zřejmé, že NATO:

- se neúčastní boje proti terorismu (na Blízkém a Středním východě) ani
- nechrání hranice schengenského prostoru před invazí migrantů
- je zaměřené výlučně k agresi proti vybraným zemím (vesměs se surovinovým bohatstvím) v Africe či na Blízkém a Středním východě a dále proti Rusku.

Z uvedeného je tedy zřejmé, že naše další setrvání v NATO:

- nás nejen nechrání, nýbrž s ohledem na činnost NATO nás naopak přímo ohrožuje. Nebezpečí zatažení našeho státu do války a to na našem území, jakož i v oblasti celé střední a východní Evropy, je akutní. Na dalších agresivních válkách pod velením USA v zahraničí se jako fíkový list podílejí i naši vojáci, ač jde vesměs o obsazování zemí s nerostnými zdroji pod záminkou vývozu demokracie, tedy toho, co očividně již dávno chybí i v samotných USA;

- nám za situace silného smluvního propojení EU a NATO znemožňuje realizovat zásadní změny v našem státě a tedy zahájit cestu k nápravě současného stavu;
- zajišťuje bezpečnost či spíše beztrčnost jen spolupachatelům tohoto stavu z řad našich představitelů, což je i hlavním důvodem jejich setrvalé obhajoby našeho členství v této instituci.
- znamená účastnit se dalších válek vyvolaných USA po světě a tedy i dalších agresí vůči jiným zemím a tedy být i nadále jejich spoluviníky.

Jedinou možností, jak se z této pasti dostat, je z NATO co nejrychleji vystoupit. Proto navrhuje namísto referenda využít voleb k rozhodnutí o vystoupení, které by provedla na základě získaného mandátu nově sestavená vláda. Krom toho jak uvádíme, volby jsou více než referendum, na jehož samotné schválení je možné čekat roky.

NATO prý nemá alternativu. Opak je pravdou, jen to někteří záměrně popírají či nechtějí slyšet. Těch možností je dokonce více, a to:

1/ naše účast v OBSE (Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě), jejíž účastníky je více než 50 států (vč. USA, Kanady ale též Ruska), kde je možné řešit problémy Evropy mírovou cestou na již uzavřeném smluvním podkladě, byť i ta potřebuje s ohledem na vývoj v mezidobí v některých aspektech reformovat;

2/ určitou možností by mohlo být i smluvní seskupení států na bázi V4+ či na půdorysu bývalého Rakousko-Uherska, které budou nezávislé a budou spolupracovat na bázi vzájemných smluvních ujednání mimo EU. Mohly by se tak stát základem ke vzniku nové Evropy rovnocenně spolupracujících národních států

3/ v poslední době se krom toho stále více hovoří i o vytvoření Unie slovanských zemí.